

چکیده پژوهش:

پژوهش حاضر با استفاده از روش پیمایشی و با هدف تعیین پراکندگی موضوعی، تعیین رشد کمی تعداد مقالات، تعیین مقالات تألیف و ترجمه شده، تعیین مقالات پژوهشی و غیر پژوهشی، تعیین روشهای پژوهشی به کاررفته در مقالات پژوهشی و تعیین تخصص نویسندگان مقالات در نشریات ادواری فارسی انجام شده است. یافته‌های بدست آمده از این پژوهش می‌تواند پژوهشگران، ویژه کاران و دانشجویان کتابداری و اطلاع‌رسانی را از وضعیت مقالات تولید شده در نشریات کتابداری و غیر کتابداری در طی یک دوره پنج ساله (۷۴-۱۳۷۰) آگاه کرده و همچنین بخشهایی از این رشته که توجه چندانی بدان نشده، مشخص سازد. جامعه مورد پژوهش از ۱۵۷۸ مقاله کتابداری و اطلاع‌رسانی تشکیل شده است که از بین ۶ عنوان نشریه کتابداری و ۸۰ عنوان نشریه غیر کتابداری - در مجموع ۲۷۶۰ شماره - استخراج گردیده است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که از نظر کمی تولید مقالات در سال ۱۳۷۳ افزایش درخور توجهی نسبت به دیگر سالهای مورد بررسی داشته است. بیشترین مقالات منتشر شده مربوط به موضوعات «چاپ و نشر» (۶۵۹ مقاله)، «با گنج‌آیندن موضوع نقد و بررسی‌ها و معرفی کتاب» - «کتابداری و اطلاع‌رسانی» (۲۲۶ مقاله) و «سیستم‌های اطلاعاتی و تکنولوژی اطلاعات» (۲۲۰ مقاله) است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد مقالات تولید شده به شیوه‌ای روشن رویکردی چشمگیر به سوی «سیستم‌های اطلاعاتی و تکنولوژی اطلاعات» دارند. در این چهارچوب کمترین مقالات مربوط به موضوعات «سازمان و مدیریت»، «آموزش» و بویژه «کتاب‌سنجی و اطلاع‌سنجی» است. از نظر نوع مقاله، مقالات غیر پژوهشی بیشترین درصد (۹۲/۲۷ درصد) را به خود اختصاص داده‌اند. بیشترین روش تحقیق مورد استفاده در مقالات پژوهشی روش پیمایشی (۸۳/۶۱ درصد) و کمترین درصد متعلق به روش تجربی (۱/۶۳ درصد) است. نزدیک به ۷۵ درصد از مقالات کتابداری در نشریات غیر کتابداری به چاپ رسیده‌اند که به طور متوسط هر عنوان نشریه کتابداری ۱۳ مقاله و هر عنوان نشریه غیر کتابداری ۳ مقاله را دربر داشته‌اند. بیش از ۸۰ درصد از مقالات توسط نویسندگان ایرانی به نگارش رسیده است و ۱۹/۷۷ درصد از مقالات برآیند برگردان خامه به دستان است. بیشتر مقالات انتشار یافته توسط نویسندگان غیر کتابداری نگارش یافته و تنها ۳۲/۶۴ درصد از مقالات توسط کتابداران خامه بدست به رشته نگارش درآمده است.